

د- وأنه يأتي قبل الإمام المهدي (ع) ومبدؤه المشرق ومسكنه البصرة:

د- قبل از امام مهدی (ع) می آید، آغازش از مشرق و مسکنش بصره است:

67. ابن طاووس: [وهذا ما ذكره بلفظه من نسخة عتيقة بخزانة مشهد الكاظم (ع)، وهذا ما رويناه ورأينا عن أبي بصير، عن أبي عبد الله (ع) قال قال: الله أجل وأكرم وأعظم من أن يترك الأرض بلا إمام عادل، قال: قلت له: جعلت فداك فأخبرني بما استريح إليه، قال: يا أبا محمد ليس يرى أمة محمد (ص) فرجاً أبداً ما دام لولد بني فلان ملك حتى ينقرض ملكهم، فإذا انقرض ملكهم أتاح الله لأمة محمد رجلاً منا أهل البيت، يشير بالتقى ويعمل بالهدى ولا يأخذ في حكمه الرشى، والله إنني لا عرفه باسمه واسم أبيه، ثم يأتينا الغليظ القصرة ذو الخال والشامتين، القائم العادل الحافظ لما استودع يملأها قسطاً وعدلاً كما ملأها الفجار جوراً وظلماً] إقبال الأعمال: ص ١١٦.

67- ابن طاووس: امام صادق (ع) فرمود: «خداوند، با جلال تر و با کرامت تر و بزرگ تر از این است که زمین را بدون امام عادل رها کند»، (راوی) می گوید: به ایشان عرض نمودم: مطلبی بفرمایید که به واسطه‌ی آن راحت شوم. فرمود: «ای ابا محمد! امت محمد (ص) هیچ وقت گشایش را نمی بینند، تا زمانی که برای فرزندان (بنی فلان) سلطنت وجود دارد، تا این که سلطنت آنان از بین رود. وقتی سلطنت آنان از بین رود، خدا برای امت محمد (ص) مردی از ما اهل بیت را می فرستد. ایشان به پرهیزگاری هدایت می کند، و با هدایت رفتار می کند، و در حکم خود رشوه نمی گیرد. به خدا قسم، من نام او و نام پدرش را می دانم. بعد فرد خشن کوتاه قد، که دو خال و نشانه دارد، می آید. (او) قائم (ع) عادل نگه دارنده‌ی امانت است. زمین را پُر از عدل و داد می کند همان گونه که آن از ظلم و ستم، پر کردند». (اقبال الاعمال: ص ١١٦)

68. وعنه: [فيما ذكره أبو صالح السليلي في كتاب الفتن من عدد رجال المهدي (ع) بذكر بلادهم. 417- ... عن سلمة بن أنس عن الإصبع بن نباتة، قال: خطب أمير المؤمنين علي (ع) خطبة، فذكر المهدي وخروج من يخرج معه وأسماءهم، فقال له أبو خالد الكلبي: صفه لنا يا أمير المؤمنين، فقال علي (ع): ألا إنه أشبه

الناس خلقاً وخلقاً وحسناً برسول الله (ص) ألا أدلكم على رجاله و عددهم ؟ قلنا: بلى يا أمير المؤمنين، قال: سمعت رسول الله (ص) قال: أولهم من البصرة، وآخرهم من اليمامة. وجعل علي (ع) يعدد رجال المهدي، والناس يكتبون ... [الملاحم والفتن: ص ۲۸۸].

68- ابن طاووس: اصبح بن نباته می گوید: امیرالمؤمنین (ع) خطبه‌ای خواند. از مهدی و خروج افراد و نام‌های افرادی که با ایشان خروج می‌کنند، یادی نمود. ابو خالد کلبی به ایشان عرض کرد: ای امیرالمؤمنین (ع)، آنها را برای ما توصیف کن. علی (ع) فرمود: «آیا شما را به مردان و تعداد آنها راهنمایی نکنم»؟ عرض کردیم: بله، ای امیرالمؤمنین (ع). فرمود: «از رسول الله (ص) شنیدم که فرمود: اولین آنها از بصره است و آخرین آنها از یمامه است»؛ و علی (ع) مردان مهدی را بیان می‌کرد و مردم می‌نوشتند..... (ملاحم و الفتن: ص ۲۸۸)

69. الكليني: [22- أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْكُوفِيُّ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُحَمَّديِّ عَنْ أَبِي رَوْحٍ فَرَجِ بْنِ فُرَّةَ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ مَسْعَدَةَ بْنِ صَدَقَةَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) قَالَ: خَطَبَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ (ع) بِالْمَدِينَةِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ ثُمَّ قَالَ: ..... وَلَعَمْرِي أَنْ لَوْ قَدْ اسْتَكْمَلْتُمْ مِنْ بَعْدِي مُدَّةَ سُلْطَانِ بَنِي أُمَيَّةَ لَقَدْ اجْتَمَعْتُمْ عَلَى السُّلْطَانِ الدَّاعِي إِلَى الضَّلَالَةِ وَأَحْيَيْتُمُ الْبَاطِلَ وَخَلَفْتُمُ الْحَقَّ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَقَطَعْتُمُ الْأَدْنَى مِنْ أَهْلِ بَدْرٍ وَوَصَلْتُمُ الْأَبْعَدَ مِنْ أَبْنَاءِ الْحَرْبِ لِرَسُولِ اللَّهِ (ص)، وَلَعَمْرِي أَنْ لَوْ قَدْ ذَابَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ لَدَنَا التَّمْحِيصُ لِلْجَزَاءِ وَقُرْبَ الْوَعْدُ وَأَنْقَضَتِ الْمُدَّةَ وَبَدَا لَكُمْ النُّجْمُ ذُو الذَّنْبِ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ وَلَا حَ لَكُمْ الْقَمَرُ الْمُنِيرُ فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَرَا جِعُوا التَّوْبَةَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِنْ اتَّبَعْتُمْ طَالِعَ الْمَشْرِقِ سَلَكَ بِكُمْ مَنَاهِجَ الرِّسُولِ (ص) فَتَدَاوَيْتُمْ مِنَ الْعَمَى وَالصَّمَمِ وَالْبُكْمِ وَكُفَيْتُمْ مَوْوَنَةَ الطَّلَبِ وَالتَّعَسُّفِ وَنَبَذْتُمْ الثَّقَلَ الْفَادِحَ عَنِ الْأَعْنَاقِ وَلَا يُبْعَدُ اللَّهُ إِلَّا مَنْ أَبِي وَظَلَمَ وَاعْتَسَفَ وَأَخَذَ مَا لَيْسَ لَهُ: (وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ)] الكافي: ج ۸ ص ۶۳ - ۶۶.

69- کلینی: امام صادق (ع) فرمود: «امیرالمؤمنین (ع) در مدینه خطبه‌ای خواند. خدا را ستایش نمود و او را مدح و ثنا نمود و بر پیامبر (ص) و خانواده‌اش (ع) درود فرستاد. بعد فرمود: .... به جانم قسم، اگر مدت پادشاهی بنی امیه را بعد از من کامل

کنید، گرد پادشاهی اجتماع خواهید نمود که به گمراهی دعوت می کند و باطل را زنده و حق را پشت سر خود می اندازید، از نزدیکان اهل بدر دوری می نمایید و به فرزندان کسانی که با رسول الله جنگ نمودند، وصلت می نمایید. به جانم قسم، آن گاه که قدرت آنها کاهش پیدا کند، زمان غربال برای پاداش دادن است و زمان وعده نزدیک می شود، مدت به پایان می رسد، برای شما ستاره‌ی دنباله دار از سوی مشرق ظاهر می شود، و ماه درخشان ظاهر شود. وقتی این گونه شد، به توبه کردن بازگردید. بدانید اگر شما از «طالع المشرق» (فردی که از مشرق می آید) پیروی کنید، شما را به راه پیامبر (ص) می برد؛ در نتیجه از کوری و کری و لالی نجات می یابید، و از زحمت جست و جو راحت می شوید و بار سنگین از گردن های شما برداشته می شود. خدا فردی را دور نمی کند مگر کسی که (خودش) ابا و ستم کند و بدون فکر کاری را انجام دهد، و چیزی که برای او نیست را بگیرد. به زودی افرادی که ستم کردند، خواهند دانست به کجا باز می گردند». (کافی: ج ۸ ص ۶۳ تا ۶۶)

70. النعماني: [14]- أخبرنا علي بن أحمد، عن عبيد الله بن موسى العلوي، عن عبد الله بن محمد، قال: حدثنا محمد بن خالد، عن الحسن بن المبارك، عن أبي إسحاق الهمداني، عن الحارث الهمداني، عن أمير المؤمنين (ع) أنه قال: المهدي أقبل، جعد، بخده خال، يكون من قبل المشرق، وإذا كان ذلك خرج السفيناني، فيملك قدر حمل امرأة تسعة أشهر، يخرج بالشام فينقاد له أهل الشام إلا طوائف من المقيمين على الحق، يعصمهم الله من الخروج معه، ويأتي المدينة بجيش جرار حتى إذا انتهى إلى بیداء المدينة خسف الله به، وذلك قول الله عز وجل في كتابه: "ولو ترى إذ فرعوا فلا فوت وأخذوا من مكان قريب" [الغیبة: ص ۳۱۶].

70- نعمانی: امیرالمؤمنین (ع) فرمود: «.....، موبش پیچیده است، در گونه اش خالی است، از سوی مشرق می آید. وقتی این گونه شد، سفینانی خروج می کند، و به اندازه‌ی بارداری زن (نه ماه) فرمانروایی می کند. در شام خروج می کند. مردم شام از او اطاعت می کنند مگر گروه‌هایی که بر حق هستند، خدا آنها را از خروج با او نگه

داشته است. همراه لشکریان انبوده به مدینه می‌آید، تا این که به بیدا مدینه می‌رسند، خدا آنها را (در آنجا) فرو می‌برد. این سخن خداوند عزوجل در کتابش است: (و اگر آنها را در حال ناله کردن ببینی، به پایان نمی‌رسد، و از مکانی نزدیک گرفته می‌شوند) «.

(غیبت: ص ۳۱۶)